

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margittai József szerkesztő nevére küldendő.

M. N. MŰZEM KÖNYVTÁRA
Hírlap-könyvtár
Névszékhely
1895. évi 58. sz.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppell J.,
Danbe G. L. és társai és Herndl
Brünnen, Stern M.

Nyitási díjazása 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyitások és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZŐ és SZÉPIRODALMI HÍRLAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi Hírt” önszervező szövetség, a „Csáktornyai Takarékpénztár”, a „Muraközi Takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Öszinte szavak lapunk olvasóihoz.

Amidőn lapunk új évfolyamát jelen számunkkal megkezdjük, bizalommal intézzük e sorokat mindazokhoz, akik a múltban hű támogatói voltak lapunknak és azoknak a szép feladatoknak, melyeket lapunk által hazánk határozói magyar közönsége évtelen kerekezéssel oly odaadó lelkesedéssel és kitartással támogatott és irányított. Fogadják e nemes ügy nevében a multakért hálás köszönetünket és hallgassák meg kérelmünket a jövőre nézve. Sorainkat azoknak is szíves figyelmükbe ajánljuk, akik kevésbé pártolják lapunkat.

Arra kérjük lapunk t. olvasóit, hogy a muraköziek hazafias céljainak organumát részesítsék abban a támogatásban, amelyet annak fontos és nemes céljai megérdemelnek! Ezek a célok nemcsak az anyagi, hanem az erkölcsi és szellemi támogatásra is rászorultak. Nyíltan és őszintén beszéljünk!

Lapunk, vidékünk értelmisége részéről nem részeseleg sem szellemileg, sem erkölcsileg abban az odaadó támogatásban melyet az céljainál fogva joggal megérdemelne. Legkevésbé sem csodálkozunk azon, hogy a támogatás nem oly mérvű, mint a milyennek lennie kellene; hisz a magyarok régi

hibája az, hogy a magát nem becsüli meg. Ha nem volna vidékünknek lapja, akkor — meg vagyunk felőle győződve még nagy anyagi áldozatok árán is teremtenék De mivel van, — így gondolkoznak sokan — minek erőltessük magunkat?! Majd dolgozik ügyünkért a szerkesztő; pár évig még majd bírja a munkával, aztán ha belefárad, majd akad megint valaki, aki idejét, erejét, nyugalmát, szabadságát, népszerűségét feláldozza! Okunk van hogy ezekkel a gondolatokkal vezessük be az új évben lapunkat!

Videkünkön sok tehetséges írógató ember van, kik közül sokan paragon hevertetik tollukat, sokan meg alig veszik tudomásul azt, hogy idehaza is van egy organum, mely nem nagyképekűk, mint akárhany vidéki lap, hanem halad csendesen a maga útján; nem veszik észre, hogy van Muraközben egy igénytelenek látszó lapocskája, mely éber szemmel figyel arra, hogy Muraköz népe szellemi életben és anyagi életben erősödjen, őseik hagyománykép örökölt magyar érzelmhez és hazaszeretethez hű maradjon! — Törlőforgató földieink közül vajmi kevesen gondolnak arra, hogy első do og a magunkét meg csülnünk, mert ha mi magunk sém becsüljük egymást, mások becsülését annál kevésbé sikerülend kiérdemelünk.

A „Muraköz” re az ellensége sem fog-

hatja hogy anyagi érdekek mozgálják rugóit. A „Muraköz” minden szellemi munkája ingyen dolgozik. A kiadónak a lap után nincs haszna. A „Muraköz” vidékünk érdekeit minden irányban, teljes odaadással képviseli. S mégis, hány intelligens és tehetséges magyar család van Muraközben, amelynek asztaláról hiányzik lapunk, s hány írógató földünk van, aki tudósításait, közleményeit nálunk alig olvasott vidéki lapokba küldi, míg a saját vidéke lapját mellőzi. Pedig a Muraközre vonatkozó tudósítások elsősorban minket muraközietek érdekelnek.

Nem tagadjuk, hogy a „Muraköz” közel ezer példányban el van terjedve, amivel kevés vidéki lap dicsekedhetik, s hogy ennek az oka, lapunk két nyelvűsége — De tudjuk azt is, hogy lapunk olvasóinak zömét maga a nép képezi. S ez így van jól, így van helyesen, mert lapunk csakugyan első sorban a muraközi nép hazafias céljaiért és művelődéséért szerkesztetik és tartatik fenn. De mégis, maga a nép nem képes két nyelvű lapot fenntartani. Kell, hogy a magyar értelmiség is áldozzon anyagiakkal s munkájával.

Ez az oka, hogy ezen bevezető sorainkban apellálunk vidékünk magyarságához és kérjük őket, miszerint ugy az előfizetők és olvasóközönség gyűjtése, valamint erkölcsi és szellemi támogatásuk által biztosítsák lapunk fennállását, tudósításaik s egyéb

A „Muraköz” tározója.

Hozom Dariusz párba.

— Hamorost. —

Különösen akkor fogott a szikra, ha a fehérszínű találatok az üzböki intelligenciára. Egy egy vidámabb jelegű díszítő, rangosabb lakodalom megannyiszor kipattantotta a titkos aspirációkat és ilyenkor rendszeren nagy tervekkel gazdagodva távoztak el egymástól. Mert Üzböknél józan korában mindenki resignált, de ha az üzböki károztól hevült föl a fantáziájuk, akkor nagyra törő tervekkel gazdagodva lelkesítették egymást. Ha ugyan binni lehet Kotroczó Gyulának, Üzböknél a plevnai csata után a republika is kikialtották egy díszítő lelkes vigalmak között. — Szerencsére azonban e korszakos kijelentése, melynek a „Nyalka Leopárd” volt színhelye, nem emlékeztet senki, mikor kijózanodtak. Így aztán az üzböki republika elaludt.

Határozottan szerencsésebbek voltak azonban az utcai világitás modern kérdésével. Erre egy sajnálatos katasztrófa megrökönyödése adott alkalmat. Ugyanis Som Gergely házszentelése után a megesendésült halottak hangos kiemelése Tubbák D. Mihály kántor, feltördült z transzveralis út árka és kiharjult a jobb karja. Kárpátoktól Adriáig, azaz a faluvegi Salamontól a tisztelendő uréig egy vérszállás hangzott keresztül, melynek üzböki epés részletei lehámozva, tisztán állott mindenki előtt, hogy az állapotok tarthatatlanok.

ha az üzböki előjáróság az üzböki sugárton legelőbb hat lámpát nem állított föl, Üzböknél négyüzlést rendeznek. És a mi ezután következik, arról feleljen az előjáróság isten és ember előtt és a bagatel bíró előtt, mert nincs észke az európai haladás iránt, hogy az előjáróság vérlázító mulasztása folytán Üzbök ott áll, hogy a somszédos Jasz-Arok Pecsér gúnymosolyal fog rájuk tekinteni.

Ez hatott. Az előjáróság rendkívüli közgyűlést tartott, a melyben Mohicza L. János bíró túlaradó lelkesedéssel jelentette ki, hogy a szövetségi Jasz-Arok-Pecsér által Üzbök lefőzetni magát nemengedi és a hat lámpát, — ha lehet — összetávoztos útján felállítja, a kamort pedig beírja a kerületi beteggyógyító egyletbe és biztosítja az életét a további balesetek ellen.

Történetek hangok arra is, hogy a világitás behozatala ellenére szerencsétlenségnek éppen meggel nincsenek kizarva, jó lenne a személyes láto lövességek létesítése is az előkészítő lépéseket megtenni, mely — bizonyos — és ez a szó nyomtakkal volt hanguloyozva — alkalmakkor embermentő szolgálatokra lenne hivatott, a mire egy üzböki Karolyi Gábor közbe szolott:

— Hajszen jó is lennd, ha grófunk lenne, oszt az csinálna. A közvilágitás problémája azonban hat lámpa erejéig megoldható, és hogy most a közvilágitás erejét így kipróbálták, kedvet kaptak magasabb vagyakra is. A „Nyalka Leopárd” sambré szeparéjében ültek harmán. A totykos Hegymóghy Ignác, Üzbök dignitáriusa, Hozom Dariusz, a üzböki viveur és Darabos Imre, Üzbök alumínium toll

főjegyzője. Összöndesen kvaterkáltak és Üzbökre vonatkozó planumokat sarjztak

— Selyemgyárt. vagy agrarius bankot létesítsenek-e Üzböknél?

Hozom negédesen szolt közbe:

— Náci, az agrarius bankot ne engedjük. Ha Üzbök szomjuhozik a hírnévre, miként a zsoldárbeli szrvas a híres patakra, az agrarius bankai megcsinálom én. Engem választatok meg pénztárnoknak, engem, Hozom Dariusz. — Ha az üzböki betétek engedik, többet elkezelek abból, mint a Laszól malomból. Fínik! hogy fogják akkor Üzböket emlegetni, de, hogy!

Náci baesi indignálódva vetette el ezt a bizar eszmét.

— Kéves vagy te ahhoz, öcskő. Pénzzel más számár ember is tud csinálni. Csinálj üres kézzel.

Hozom egy eszmétől megkapva kiáltott föl:

— Náci, kérjünk Üzbökre egy általi tőcsinálógyárt.

— Hat szabók vagyunk mi, mi?

— Adjuk meg az eszmét a halott hűvászására.

— Menj már te demografus! fuss!...

Hozom felállott Csontos bátykóit a rozoga vendéglő asztalra hajította.

— Termilem egy korszakos eszmét. Közlebb fiuk, meg a falaknak is lehetnek tüleik.

Hozom oly fontoskodva szólt, hogy környezete saákségének láta a tanácskozást sepegeare átvátoztatni. Összebuktak és ott állapítottak meg Üzbök hírességének titkos módjait. Jeant, az üzböki pincéret, mikor véletlenül benézett az extra szeparéba, jelenősegteljesen tuszkolták ki...

No, de tiszteliettel alóítottat ez nem tünirozza. Hizegek magamnak azzal, hogy Üzbök

közlemények által pedig lapunknak szel-
lemi nívóját emelni sziveskedjenek! Őszin-
tén mondtuk el kérelmünket és indokainkat
s erős a reményünk, hogy lapunk közönsége
meg fog hallgatni bennünket.

Lapunk célját már több előfizetési föl-
hívás alkalmával leirtuk, talán nem fog ár-
tani, ha ezen alkalommal ismétéljük azt.

A muraközi nép a horvát és stayer
országokkal való mindennapos érintkezése,
valamint a horvát és szlovén lapok becsem-
pészése által, nem különben a hazafiatalan
elemek tevékenysége miatt nagyon ki van
téve a pánszláv kísértésnek. Kell, hogy a
nép ne legyen rántalva és rászorulva az
ily irányú és czélú irodalmi termékekre,
mert a nép értelmi fejlődésével együtt nő-
vekszik annak érzelmi világa is, ami ha
hazafiatalan irányban vezetettnek, sok keser-
rűséget és bajt okozhatna a magyar állam-
eszmé czéljainak. Ennek elhárítása okából
a »Muraköz« egyik része horvát népvilágon
jelenik meg a népek való tartalommal. A
lap ezen részének tartalmát hazafias irányú,
vallásos, közhasznú, ismeretterjesztő és mu-
lattaló népies közlemények képezik Lapunkat
nemcsak Muraközben, hanem Horvát- és
Slavonországban is sokan olvassák. S ezzel
is fontos nemzeti érdekeknek teszünk szol-
gálatot. — Békét érdegni mi nekik s nem
avatkozunk az ő ügyeikbe. — Legyenek ők
minket becülő jó horvát hazafiak, csak
hagyjanak ők is nekünk és ügyeinknek bé-
két. De nem hallgatunk, ha idehaza merés-
szel valaki a mi magyar cultur ügyeinkbe
avatkozn! Az ilyenek irányában — czélunk
és jogunk tudatában — kiméletet nem is-
merünk.

Lapunk magyar része olyan tartalmu.
(sem jobb, sem rosszabb) mint más vidéki
lapé. De még sem egészen! Mert a »Mura-
köz« magyar része első sorban a muraközi
hazafias irányú és czélzatu események, ün-
nepélyek, társadalmi és tanügyi hazafias il-
yervekés hű támogatója és referálója. Ily
czélú munkálkodásra más helyi lapnak nincs
alkalma, mint csakis egy idegen ajku vidé-
ken megjelenő lapnak. Mi, akik nem magyar
ajku nép között, a horvát és stayer határon
lakunk, mi érezzük és tudjuk azt leginkább,
hogy e földön kívül nincsen számodra hely!
Nekünk a határszáron élő magyarságnak kell
hifelé is közbecsülést szerezniük türelmünk

és tapintatunk által nemzetünknek; nekünk
van alkalmunk nemzeti érdekeinket menten
a sovinizmus vádjától, minden támadás
ellen megvédelmeznünk

Muraköziek! Nyiltan és őszintén feltár-
tuk panaszainkat, elmondotuk lapunk czél-
jait és előadtuk kérelmünket. Ki meg akart
érteni, az megértett bennünket! — Közö-
munkásságra, együttes tevékenységre, er-
kölcsi és szellemi támogatásra van s tksége
a sze készítőnek és anyagira a kiadónak
nemes czéljaink elérésére. — Abban a re-
ményben, hogy t. sorsosaink az új esztendő-
ben úgy az egyikkel, mint a másikkal fel-
virágoztatják ügyünket, vagyok a t. olvasó-
közönségnek. hazafias üdvözléssel:

A szerkesztő.

Levelezés.

Varazdról írják lapunknak az alábbi
sorokat, melyeknek azért is szivesen és
örömmel adunk helyet, mert már maga a
tény, hogy Horvátországból felkerek nek egy
magyar lapot, hálájuknak az ott tartózkodó
magyarok iránt való nyilvánítása czéljából,
örvendetes jelenség. A hozzánk beküldött
levél és annak czélja egyik tanubizonyosága
a horvátországi viszonyok ugy reánk, mint
a horvátokra nézve örvendetes megváltozá-
sának s annak, hogy a szent István koro-
nája alá tartozó országok népei a közös
haza érdekei felé törekvésben kezdik egymást
megérteni. Üdvözlőlük a lakozó magyar
hazafiankat a horvát földön, akik nemes
cselekedetük által a magyar nemzetnek
becületet sze eztek, s üdvözlőlük horvát
testvéreinket, akik hálájuknak ily figyelemre
méltóan adnak kifejezést! — A varazdi
levél így szól:

T. Szerkesztő Ur! A mi kérelmünk az,
hogy lenne szives alábbi tudósításunkat le-
fordítani és becses lapjának magyar részé-
ken közölni. Az itteni lovas önkénytesek
között sok derék magyar gavallér van, kö-
szöttek Kállay miniszter fia, akik iránt ezen
néhány sorban szeretnénk igazán érzett há-
lánknak kifejezést adni Ugyanis:

A varazdi »Vadember« hez czimzett
vendéglőben (tulajdonosa a közbecsültesnek
örvendő Hajas László) tartja összehívtelet a

varazdi »polgári asztaltársaság«, melynek
asztalára egy persely van helyezve abból a
czélból, hogy minden vendég, aki oda ül,
tehetőségéhez képest pár krajzárrel sza-
orítsa a persely tartalmát. Az 1894-ik évben
összegyűlt 60 frt, de ez kevés ahhoz, hogy
a sok szegény ruhátlan iskolás gyermekek
segítve legyen Szerencsés, hogy ebben a
vendéglőben mintegy 25 önkénytes élkezik,
akk a helyben állomásozó dzsidás ezrednél
teljesitenek szolgálatot.

Amint megtudták ezek a fiatal nemes-
leltű fé fi k hogy az asztaltársaságnak
szüksége volna még segélyre, pár perc slatt
maguk közt összegyűjtöttek 35 frtot, mely
összeget átadtak a »polgári asztal« elnöké-
nek, Hajas urnak Még más jószívű emberek
is akadtk, akik szintén egy-két koronát
adományoztak, s ezzel együtt 100 frtnál
többre menő összeg gyűlt egybe a ruhátlan
tanulók felségélyezése czéljaira. A gyűjtés
ben az érdem oroszlanrésze mindenesetre
Hajas vendéglős urat és az ő nemesen gon-
dolkozó nejét illeti

Azon nemes as vü, horvátul nem értő
magyar adakozókra való tekintetből, kik
adomány lkkal kegyesek voltak hozzájárulni
a szegény tanulók felruházásához, a t. szerk.
ur engedelmével becses lap ában leírom a
ruhakiosztás tünneplését.

Deczember 23 án d u. 3 órakor gyö-
nyörtlen feldíztett karácsonyfa alatt volt
elhelyezve a sok csizma, felöltő, sapka stb
A nemzeti himnus eléneklése után az egyik
tanító beszédet intézett a tanulóiu-ághoz,
melyben különösen hangsúlyozta, hogy le-
gyenek hálásak jóltevőik iránt és ha felnő-
nek, ők is segítsenek a szegényeken.

Ezután 17 tanuló között kiosztaltott
egy-egy egész öltözet ruha. A szegény ta-
nulók azonnal magukra vették új ruhájukat,
jóltevők elé léptek, mire közülük egy tanuló
hálás szavakkal mondott köszönetet maga
és társai nevében mindazoknak, akik szive-
sek voltak felruházásukhoz hozzájárulni;
végre ugyanaz a szegény tanuló letérdelt és
a jötevők életére Isten áldását kérvén, elmon-
dotta a »Miatyánk Istent és Üdvözlőgy Má-
riát«.

A tanulók még elénekeltek egy kará-
csenyi éneket és a király-himnust, mire
mindegyik kapott írónt, tollakat tsb. íróesz-
közöket. A 17 felruházott tanulón kívül
még vagy 50 tanuló jelent meg, hogy szem-
tanul legyenek az ünnepevények és segítsenek
az éneklésben társaiknak. Ezeknek is jutott
ajándék.

Ha láttok volna a tanulók örömtől
és halától csillogó szemet mindnyájan tisztelt
adakozók! örömmel teltt volna el a ti
szívetek is!

Isten áldja meg és tartsa meg a szegény
tanulók minden jötevőjét!

P.

Különfélék.

Dr Wislits Gyula kerületünk országgy.
képviselőjét az a kiváló megtiszteltetés érte,
hogy a szokásos ujévi üdvözlő beszédet, mely-
lyel a képviselőház elnöket az év fordulója al-
kalmából az egyes pártok megtisztelni szok-
tak, a szabadelvű párt felkérésére és meg-
bízásából ez idén ő mondotta el. — Orsz.
képviselőnk beszéde igen szép volt. A len-
dületes szavakkal elmondott beszédet a
szabadelvű párt tagjai, kik között minden mi-
niszter és államtitkár jelen volt, több ízben
élenk tetzésnyilvánítással, helyesléssel és
éljenzéssel szakítottak meg s a végén hosz-
szasan és lelkesen megéljenztek.

minden mozgalmával, mint a Lehel Kürtjének
rendes levelezője offó vagyok és így a szerkesztő
urnak, miközben a szegény iskoláknak 50 darab
elhasznált ujságbéllyeget adtam postára (a jökevdü
adakozókat áldja meg az ég) sokajelenlőleg írtam
meg, hogy Üzböknön valami készül. De a szer-
kesztő ur ezen jelentésemet alapon félreértette,
mert miközben áradozó szavakkal demonstrálta,
hogy Jasz-Arok-Paoséron a liberális javaslatok
mellett nagy tüntetések voltak keserűen tódtotta
meg azzal, hogy lám Üzböknön nem akar történni
semmi...

Oka volt megbánnia. Hiszen Klónak posta-
munkát adott Üzbök, ama bizonyos éreztáblákat
kelltetet elővennie, hogy a követezőket fölírja:
Hozom Dárius közzgazdász, ki legutóbb a
valutarendezésről tartott ballal egybekötött felol-
vasást, kihívatta Szilágyi Deszót, a ki több éveki
terjedő minisztersége alatt midex ideig nem adta
meg (és most már meg sem adhatja) a járásbíró-
ságot, a telekkönyvi hivatalnál egyetemben.

Az eset kiváló módon igazta az üzbökieket.
Hogy az országos közvéleményt kellő módon tá-
jékoztatnák, Üzböknön megállapították a sajtóirodat.
A »Kürt« vezércikkét ír, majd allandó rovatot
nyitott az ügynek. Hozom, világosan asért, hogy
pressiót gyakoroljon Szilágyira egy automata me-
legesen megemelte magát. Nyolcvanüket kilöt nyo-
mott ehomra. Tanukkal tudta ezt a dolgot igazolni.

A »Kürt«-höz személyesen vittük az ügy
részleteit, majd az országos központi lapokhoz de-
putációt indítottunk, hogy a dolgot kellő módon
megértessük. Üzböknök egy kis világír kell.

Tegyek meg! Az ujságcsináló uraknak meg csak
egy kis nyomdátésztékbe kerül.

Üzböknön az öleles Hozom diadalanak te-
őpontján lubiczkoit. Az üzböki nögylet jegyző-
könyvileg konstaltá, hogy ezt a férfit homlokon
kelene csokolni.

Mi, ösintön szölvá, abban a véleményben
volunk, hogy a Hozom bravur stikije befogja
járni az europai sajtót. Mert hallak, a dolog is
az, hogy egy minisztert kihívjanak, a miért láb-
bal taposta a lokálpatriotizmust.

Es lazas érdeklődéssel várunk az ujságokat.

Az ujságok pedig kutyába se vették az
egész affert. Nevezetesen a Hozom Dárius esete
összeesett egy szegedi diurnista dolgával, aki ebben
az időben nem valami hízelgő szavakkal nyilat-
kozott az igazságügy-miniszterről, a miért a mi-
niszter meg is indította a becúléstérté-i pört a
szegedi diurnista ellen. Hozom, a ki becsületes
ügyekben igen vezirt volt kijelentette, hogy míg
e becúléstértési pör el nem dől, ő nem boigatja
az affert.

— Fiuk a dekorum a fő, mondotta jelentő-
ségteljesen.

Es igaza is volt. O ugyan szépen őrizte
meg a dekorumot. Kijelentette, hogy igen is ki-
hivta Szilágyit, de csupán — az országgyűlésből
egy befolyásos kormánypárti képviselő segítségé-
vel és pedig azért, hogy a magyaról megfelelőzett
diurnista állására pályázzék.

Es ez affér óta Üzböknön ujra nem történik
semmi.

Haarsy Kálmán.

Sylvester napján a csáktornyai, virágzásnak örvendő társaskör, igen sikerült estélyt rendezett. A »Hattyu« vendéglő nagyszerűben szép számú közönség vett részt az estélyen. Beér Ferencz tanár vezetése mellett Dr. Farnék László, Kolbenschlag Béla, Kovács Emil és Franciscs Jenő. Sz Nagy Károly a »Szerelmem« című férfinégyesét teljes szabadsággal és szép előadással énekelte. Kollár Mariska k. a. Csáktornyai Lajos »A költő halála« című költeményét és még egy humoros költeményt kellemes hangjával, ügyes hanglejtéssel s igen szép sikerrel szavalta. — Dr. Hajós Ferencz a »Svéd Concert« et Beér Ferencz zongora kísérete mellett fuvolán nagy gyakorlatra valló ügyességgel adta elő. Franciscs Irén k. a. több magyar népdalt saját zongora-kisérete mellett nagy tetszéssel énekelte. A közönség szólni nem akaró tapssal és éljenzéssel jutalmazta a program minden egyes darabját, melyek előadása valóban művészi magaslaton állottak. — A sikerült műsort táncz, s vidám poharazás követte, mely reggel 4 óráig tartott. Éjfélben pár pillanatra elaludtak a villamlámpák, jelezvén az elmúlt esztendő, mire a közönség zajos éljenzése között, ismét meggyultak azok. A jelen voltak kölcsönös »Bolognyévt« kívántak egymásnak, mi pedig sok oly sikerült estélyt kívánunk a társaskörnek, amely leginkább van hivatva arra, hogy városunkban évek óta stagnáló társaséletbe új s jobb szellemet öntsön.

Csáktornyai takarékpénztár r. t. át vette a hitelező választmánytól a gőzmalom, a gőzfürdő és villamvilágítási telep kezelését. A takarékpénztár igazgatósága Hirschmann Leó, Bencsák Ferencz Mayer Salamon és Szeverth Antal igazgatóság tagokat bízta meg az ipartelep kezelésével. Vámörzéseket 10% vám és 2% porlási illetékkért teljesít, ha a vám természetben fizetünk. Késpénz fizetés mellett métermetázzainkat 60 kr.

Mónory színtársulata mult vasárnap fejezte be Csáktornyan előadásait »Spitzer Régi« népszínművel, mely egyuttal a társulat egyik leghetesebb tagjának Agólay Ferencznek jutalom-játéka volt. A kereskedelmi ifjak önképző egylete értékes aranylánczczal lepte meg a mű ésszt.

Orgona Lélekemelő és magasztos egyházi ünnepély volt mult év december hó 23-án Hodosánban. Ugyanis e napon szenteltetett fel a község kápolnájának új orgonája, melyet Angster József pécsi orgonapíró készített. Az orgona felszentelését Hergár István szt. máriai esperes plebános végezte, ki a felszentelés után szép beszédben méltatta az ünnepély jelentőségét, kiemelve Peczek György tüske szt. györgyi plebánosnak az orgona létrehozásában tanúsított fáradszhatatlan tevékenységét és ügybuzgóságát. A felszentelés után szent mise volt, melyre a hívők zúfolásig megtölték a kis kápolnát. Az ünnepélyt fényes ebéd zárta be Purics Vincze közbirtokos vendégszerető házában, mely alatt számos felköszöntök is mondattak

Hatalozás Weisz Salamon, a helybeli Hirschmann család egyik tagja, január 1-én reggel 6 és fél órákor élete 56 évében rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hülltet emei é hó 2-án tétettek a csáktornyai izr. temetőben örök nyugalomra — Áldás hamvaira!

Meghálálásokból gyakran igen súlyos betegségek keletkezhetnek, ha kellő időben alkalmas szerek nem alkalmaztatnak. Mint rendkívül hathatós szer a 25 év óta Horgony-Pain Expeller népszerű elnevezés alatt jó hírnévnek örvendő Tinct. Caps. comp. bedörzsölés igen jónak bizonyult. — Csúz,

köszvény fejfájás stb. ellen gyakran más az egyszeri bedörzsölés elegendő a fájdalmak csillapítására, Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölésnek egy háztartásban sem kellene hiányozni, már azért sem, mert majdnem minden gyógy-zertárban kapható 40 kros. 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben, tehát nagyon olcsó! — Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, ajánlatos a vételnél a »Horgony« védjegyre figyelni.

Hatalozás Laczkovics Tamás turcsiszei közbirtokos, lapunk horvát részének munkatársa, a népviseknek kíváló kezezője, mult év december hó 23-án 49 éves korában meghalt. Nyugodjék békében!

A legszebb ajándékok. A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevasárlásokat tegyen, a különböző csabító hirdetései ajánlatok között alig tud választani, — alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg Armin és Testvére féle Kerpesi uti hangszer ipar telep kirakataiban láthatók. Egy egész házat foglal el a nagy vállalat, dusan felhalmozva ugya földszinten mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbéli s műkedvelői hangszerket az összes réz és fa-fúvó, verő és vonó hangszereken kívül zenénélis kombináltju dísz és játékhangszereket, harmonikákat és harmonikumok mechanikai zenélő műveket, magától játszó zeneeszközöket melyeken egész operákat lehet lejátsszani, zenélő madarak melyek a legszebb dalokat fűtülük stb. egyik legszebb és legerősebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyi álvány mely ünnepies zenekíséret mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát. Ara 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz és különösen a kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárral uszik megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindég zsutolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Felhívás előfizetésre. Az Ország-Világ képes hetilap, január havában XVI. évfolyamába lép. Az a tizenöt esztendő, melyen át az Ország-Világ elsőrendű magyar írók egész táborával lépett a küzdelemre, hogy győzelmet biztosítson magának a közönség annyit hangzatosított közönyösségével szemben, fényes biztosítéka jövőjének, melyben egyre fokozottabb mértékben törekszik kitűzött célját elérni — A külföldi lapok beáradó özönével kellett felvennie a küzdelmet az Ország-Világnak, hazafias missziót is teljesített, mikor ezeket kiszorította azzal, hogy a legmagasabb nívón álló, elsőrangú művészek által illusztrált, legjobb nevű íróink által írt képes lapot adott a művelt magyar közönség kezébe. — A lefolyt év melyben az Országos Irodalmi Részvény-Társaság kiprobált erőkből álló testülete vette kezébe a lap kiadását, végleg biztosította annak folyton növekvő terjedését. A szerkesztőség fáradszhatatlan igyekezete, melylyel az slabb közölt fényes írói névsort füzte munkatársainak koszorujába, megerősítette a lapot a közönség szeretetében. — A lefolyt évben dr. Váradi Antal szerkesztőn kívül a következő írók neveivel találkozunk az Ország-Világ hasábjain: Ábrányi Emil, id. Ábrányi Kornél, Ábrányiné K. Klementine, Ádorián Sándor, Beniczkyné Bajza Lenke, Bárony István, Bartók Lajos, Beóthy László, Buday László, Dalmady Győző, Degre Ajajos, Endrődi Sándor, Erney József, Erdélyi Zoltán, Falk Zsigmond dr., Fekete Ignác dr., Goll János, Gaál Ferencz, Hegyi Béla, Hevesi Sándor, Horti Jenő dr., Jókai Mór, Kern Aurel, Kéry Gyula, Kozma Andor, Lauka Gusztáv, Lévy Mihály, Makai Emil, Mikszáth Kálmán, Pap Zoltán, Palágyi Lajos, Porzolt Kálmán, Rakosi Viktor, Sas Ede, Satanelia, Szász Károly, Szabolcska Mihály, Szabóné-Nagall Janka, Szomaházy István, Szokolay Kornél, Szomorj Emil, Szőlősi Zsigmond, Szomorj Dező (Páris), Tolnay Lajos, Vadnay Károly, Verő György, Vértési Gyula, B. Virág Géza, Wehner Gyula J., gr. Zichy Géza stb. — Megléstített törekvésünk leendőzentul is ezzel az írói gárdával érdemelni ki a nagyközönség növekedő parolasát. Egyetlen képes lap sem ad annyi művészi képet, oly gazdag szöveg-tartalmat, annyi pompás zeneművet, gazdag karácsonyi és ünnepi meglekleteket, mint lapunk. Az előfizetőink között kisorsolt Jókai-díjazás elsőrangú művészeink rajzai, kitűnő írónk cikkei, összes zeneszerzőinknek általunk közölt

s lapunk részére írt zeneműveit ennek leírására bizonyítékai. S a belső tartalomnak megfelelően a páratlan külön kiállítás, melyről a Pesti könyvnyomda részvénytársaság gondoskodik s az elsőrangú műntézet hangjegymetsző-műhelye szolgáltatja zeneműleleteink metszeteit is. Mindezek mellett a lap előfizetői ára a régi marad: — Negyedévre 2 frt. felévre 4 frt. egész évre 8 frt. Kiadóhivatal, hová az előfizetési pénzek küldendők: Budapest, V. ker. hotel-utca 7. sz. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal:

C S A R N O K.

A köszöntések módjai.

A hány ház, annyi szokás, mondja helyesen a magyar közmondás és ezt igazolja az a sokféle köszöntési mód is melyet az egyes népek egymás közt használnak a kölcsönös üdvözlés alkalmával.

A régi görögök a találkozásnál egyformán e szóval üdvözölték egymást: Chaire! (Örvendj!) a rómaiak pedig a találkozásnál: Ave! (Légy üdvöz), bucsuzáskor: Vale (Jó egészséget) felkiáltást al. A zsidóknál a jóismerősök egymás kezét, fejét és vállát csókolták meg.

A kalaplevétel csak a 16 17 ik században jött divatba. Németországban a nőknek mindenki kezét csókol. Oroszországban ez csak a legközelebbi ismerősöknek van megengedve. Oroszországban pedig a nők már a férfiak kezecskéjét, a férfiak homlokára ejtett csókkal viszonzozzák. Mindenesetre olyan szokás a mit nálunk is nem egy férfi szeretne ha alkalmazá-ba vennék. — Németországban a közönség egköszönésesebb formája protestánsoknál »Jó reggelt!« a katolikusoknál a nálunk is legalkalmazottabb, Diczértéssek az ur Jézus Krisztus! Ujabbán általánosabb lett ott is »Isten önnel« vagy »ajánlom magamat«. Németországban egyébiránt majd annyi a köszönés, a hány féle foglalkozást üznek az emberek. Az oro z leborul ura lábához, térdét átöleli és megcsókolja, a lengyel paraszt üdvözlés is majd ez, különben a lengyel mélyen hajol, valon csókol, a cseh ellenben az ember ruhája szelét.

A sláv fajok üdvözléseik alázatosak, kifejezik a szolgaságot, a kelet népei még émelgősséggel szolgíassak: A török mellére kulcsolja mindkét kezét, mélyen hajlik, az arab szívére teszi kezét és énekelve mondja: Salem alej kum. A bengál és hindu azt mondja »legalázatosabb szo gája« és mindenféle hókusz-pókuszot csinál, a ceyloni leborul felebbvalói előtt és minduntalan nevést és címét mondja Kinában, ha két lovas találkozik, az elsőbb rangu lessáll és úgy várja be míg a másik elhalad.

Japánban lehuzza szandáljait és karjait térdig bocsájtva ká tja: Ne bántsi! Abiszínia lakói térdre borulnak és csókolják a földet. Maudinkiben a nőket ugy üdvözlik, hogy kezöket kétszer megszagolják. — Az egyiptusi kinyújtja kezét és a mellére csap. Afrika népei megszagolják egymást, mint nálunk a kutyak és a legkülönösebb módon dörzsölik egymáshoz az orrukat. Legkülönösebb a tibetiek üdvözlete: ezek kidugják nyelvüket, fogaikat vicsorgatják és a fülk tövét vakargatják.

Felölös szerkesztő:

M A R G I T A I J Ö Z S E F.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 nedeljkom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičeće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puč.
Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Z r a k.

(Dalje).

II. Stan.

Proti zraku i nepogodam vremena zidaju i grade si ljudi hiže sa obranu i stanovanje. U stanovih preboravom usjevći děl života. Zato je potrebno, da nam je stan zdrav.

Hižu si zidajmo na zdravo tlo. Zdravo tlo je onda, ako je čisto; ako gnjile sastojine nezadržava, ako je suho i brez duhe. Zbog toga je nečistu zemlju, gnoja i t. d. prije treba izkopati i zvoziti.

Hižu treba na uzvišenom mjestu zidati. Na ovakvom je mestu redovito suhiše tlo, kak na dublje ležećem. Na ovakvom mestu i zrak bolje obhadja. Ako neima podignjenoga mesta, onda je treba navršiti, podići tlo sa suhom zemljom, s pjeskom. Na uzvišenom mestu hiža ne samo da je zdrava, nego i za povodnje je mnogo sègurneša.

Hiža mora se u zemlji ma èvrstom temelju (fundus) podigati. — Temelj hiže stène, najbolje je iz cigla, ili kamena zidati, na vlažnih mjestih cementne stène, da bude hiža suha.

Vlažne stène jako su nezdrave, zdravju škodljive. U vlažno stènatih stanovih zrak

je gorši, nego u suhom stanu, ar u njih vodene pare luknje na stènah začepljuju, te je ovak naravno luftanje prepričeno. Zrak se nemore onoviti nego se sve vaćma kvari.

Stène se zbog toga ovlažnjuju ar iz zemljišnoga tla vlažnost, feichtninu stène upijaju Brvene, stène od blata, vapneni kamen mnogo više feichtn ne pobiraju, ar njim je svojstvo vlasaste cesticavosti vekfe. Iz takvih anda materijalah zgotovljene hiže su feichtniše. Zato je dobro temeljne dele hiže iz jako obežganoga cigla zidati ili iz èvrstoga kamena; ar u ovih se mnogo menje feichtn ine izhlapljuje iz tla. Post nje od cementa pak više zaprećuje izhlapljenje i upijanje feichtn ine u visinu.

Novo podignjeni stani su uvèk feichtni i zdravju škodljivi. U novom stanu nestajuju, dok se nje zevsjm osušil.

Feichtni stan mora se osušiti Feichtni stan tak osušimo, ako ga èrez neprestano odprte obloke luftamo.

Stène stanovnih soba treba je od vremena do vremena pobèliti, ar se na stènah èrez duže vremena maz isakupi, koji pljesnivoću i sluzajno i b-tega more prouzrokovati; vapno ove pljesnive tvari nesškodljivimi èini.

Pri malanju sobah treba je paziti i èuvati se, da fa'ba nezadržava gifta u sebi, tak n. pr. zelena farba većinem čemera zadržava U obče èuvajmo se zeleno pomalnih sobah

I na podi te sobe obraćajmo pazku. Zemljeno podiste nepopodjeno je feichtno smetno, nezdravo. Na s ciglom popodjenom podistu se bosonogu lahko prehladi. Drveno podiste ima samo to manjkavost, da med sravnjenjem, spoj njem deskah režki ostaju; u koje se smet i črvi skupiju; ravno zbog toga treba je deske èvrsto i pazljivo skupa spajati. Pod se u istoči držati ima s redovitim zmetanjem i gustim ribanjem.

Oblok je pri stanu vrlo važni èinbenik. Oblok ima velik biti, da èrez njega s ba dovoljno svètlo dobije. Sun'ano je svètlo za uzdržanje zdravja ravno tak potreb to, kak i sunčana toplina. Ravno je tak važna sunčana svetlost za čovèka, kak i za rašče, koje farbu gubi i menja u tmigni. Neka nam bude na sobah potrebit broj dosta velikih oblakah, da èrez nje svetlosti more dopirati.

Oblok naj bude prostran lahko se i podpuo odpirajući, da prezra'enuju (luftanje) odgovarja.

Ali mora se i dobro zapirati, ar u zim oblok preçi izhladenje sobe. U lèti

Z A B A V A.

K-novoj godini 1895.

Kaj je danas videti na svietu.

Poslušajte dragi, pisat ću vam mnoga, Zrelu prosudite kaj bude iz toga, Jer sad mnogi čoviek nit spoznati neče Cienu svog življenja i dobrotu sreće, Nego hoće živeti, kako nije pravo, Ali kaj je preveć, nij' nit skruhom zdravo. Zato hoću na red pobrati deklie, A za njimi odmah razkošne mladice, Potlam pak ostali jen za drugem pojdu, Dok na gadnje naši meštri na red dojdju. Jer dievojke sada svud se samo tuže, Da nemogu dobit za ženitvu muže. Tožba pak mladicev na dievojke jalna Nam poveda, da nijedna nije stalna. Ostali sadašnja zla vriemena paju, A starinska tobož dobra, zvezde kuju. Kaj pak meštri vele? — To je tolko krike, Da već neure biti, na bisne fabrike. Tu se same ognjem pak parom fušari I tak odrivava pošten majstor stari. Kada tak govore, ja se samo smejem Misleć: „Strpite se! — Taki vas prevejem.“

„Svakoga opišem polag njegve ciene“,
„Samo kritizirat prosim najte mene“,
„Jer se zmeom svaki šaliti nemore“,
„Buduć sam tvrdeši od belvine kore“,
„Nu komu se hoće z-menom poigrati“,
„Neka se zabušil — Ali on će znati.“
„Kajti tko za rieći moje ništ nehaje“,
„Neka zna, da ima batina dva kraje.“

I. Dievojke.

Ženski spol naš liepi, kaj on danas radi?
Nikaj! — Neg se èešlja, pere, kiti, gladi.
Navuki za pucu sad su odebrani:
Pievanje, kitare i fortepiani,
Plesanje, zvijanje i spodobni stvari,
To je sve kaj znade, za drugo nemari.
Kupnja i polja, prelo ili švelo?
Ah — to nij' za pucke sad moderno dielo.
Neka Savel sudi i bies neka znade,
Kaj je obče sada te dievojke rade?
Ciel dan pred zercalom zlatno vrieme troše,
Gledeć jesu l' tuste ili pako loše.
Ciel dan ništ nerade! — (tak to mora biti)
A na večer na bal? Tam moreju iti! —
Cielu dan projde, doklam se nakiti
Samo da na večer more na ples iti.
Tam iz ruke u ruke idu kak posude
Pri gašenju oguja, doklam se nevrude.
On'e na sve strane kakti jopci skaču,
Drugi dan pak doma z glavoboljijum plaču,

Kajti tak bez miere i bez cilja plešu,
Djiplu, skaču, bieže, za nogami tešu. —
Kad čoviek premisli, tak mi moje brade,
One na tih balih vragometno rade,
Svaka svoje tielo silom mući; mori,
Kak da ju Bog samo za to na sviet stvori.
Ove plesom hoću muša si vloviti,
Ako ga drugatije nemogu dobiti.
Ali bez dobieka domov se povrate
Muža si nevloue, badav troše sate.
Onda dojdju domov, krčem, glavoboljom,
Sa potrtim tielom, bodcem i zlom voljom,
Podriemanom glavom, crvenimi oči,
Kajšjem, muklim grimom te se i vrat kočti.
Siromaska pucka, doma kad iz jedne
Sobe ide v drugu, od slabosti sedne,
Drhtanje na tielu, trganje po kosti
I glavobol dobi, kak da ciel dan posti. —
Drugi dan se stanu iz svojih postelja,
Biede, kakti da im na licu je melja,
Čela narugana, tiela posve slaba,
Dieva tad najmlajša izgleda kak baba. —

* * *

Oprave bi svaka nosila po modi
Makar i na vieru, tobož ništ uškodji,
Ali Bog začuvaj, da bi šile same,
Vtrudele bi ruke, zbolelo ih rame,
Pri tom bi, moguće, skvarile sj oči,
Tolko potrebuat od njih pak nij' moći,
Ošepile bi nam mlade kakti rosa,

oblok grije, topli sobu, da sunce na njega grije, zato leti postavljajmo namjesto stakla drvene rebrice salozine na obloke, koje su mnogo lošiji voditelji, topline, kak je staklo.

Čovjek tretjinu svoga života u sobi boravi, zbog toga je stanovna bolje spavna soba od velikoga utjecaja na zdravlje. Pri uredjenju stana pazimo na to, da nam je spavalna soba dobra.

Zrak spavalne sobe redovito je najgorši ar je onde najznamenitije pokvarenje zraka čez švicanje tela. Pa ovo još zlom navdom završavamo, da u spavalnu sobu nit zraka nepušćamo, nego obloke i đvrsto zaprte držimo.

U jednoj sobi neka mnogo ljudih nespiskaupa.

Spavalna soba neka bude prostrana čista; ne pako terna, tmična Spavalna soba neka je dobro prozračljiva Spavajmo — navlastito za blažise letno doba — polag o'prtog obloka. Usta i nos si nepokrivajmo pokrivalom. To sve zato, da dovoljno zraka imamo. Posteljnu si svaki dan prozračujmo.

Vrlo je shodno, ako se more posel soba za decu i po'el za betežnika urediti.

Kuhnju je u zdravoj hozi n takvo mesto treba postaviti, odkud kuhinjska duha nemore u stanovne sobe dospeti.

Potrebiti je k stanu shoden sekret. Sekret mora se tak smisliti i zgotoviti, da mu sparivanje nemore u stan dopirati, te da zemljište neg nečist. Sekreti sa svojimi izhlapljivanji kvariju zraka, te širiju prilepljive betege Sekreti imaju se gusto prezračivati, čistiti i s raztopinom bel ezne galic (500 gr. na 10 lit vode) polévati.

U ubćem je treba stan, da bude zdrav, u čistoti držati. U tu svrhu treba je stene bëliti, zmetati, ribati, brisati. Naročito pak ako je bolestnik bil u sobi pak moret priljepljive bo'esti, — točno mora se soba izčistiti i polijati rečenom prije kaplievinom. Ako je zrak sobe po bo'esti, ili zbog kakvi mu drage, uzrokov zmetna, — neumestna je uvada s octom ili kakvom mu dragom dihalom kaditi. S ovakvim nakadi om samo poveksamo hudu duhu s drugom dubom, a i nepretignemo škodljivo-st onakvoga zraka Najbolje je ovakve sobe dobro prezračivati.

U stanovnih sobah nespisku se trpiti

domaće živine (pes, maček, kokoš, pilići i t. d.), pljesnive, gnjile stvari, nit ništ takvoga, kaj jaku duhu siri, pa nit onda, ako bi ova duha inače i ugodna bila, n. pr. mnogo cvëtia na jednom skupu, sad, varivo, zelenje.

Škodljivo je rubeninu sušiti u stanovnoj sobi, ar sva ova kvariju zraka.

Zrak se u sobi neprestano kvari ovo zdrav je čoveče ma i polagano, ali ga napadne. Ovomu je najsigurniše najđelotvornije protu sredstvo čisti zrak. Samo u čistom zraku mere čovek zdrav biti. Sobu je anda sčistim zrakom treba providiti, k tomu služi prezračivanje. Sobu je toliko potrebito prezračivati, da u njoj neprestano ostaje brez duhe zrak. Takvo anda prezračivanje pri kom zrak sobe svoju neugodnu duhu neizgubi, nê je dostatno.

Stan se vre čez stene i sam prezračue, zbog šupljikavosti gradievnog materijala. Ovo je naravsko prezračenje, ali ovo u sebi nê je dosta. Podpomagati moramo čez obloke, da je odprte držimo. Ove razbõne zroke pokvarenju zraka i zasmetonju moramo odstraniti Zato danomice više put, ali barem u jutro i večer onu sobu, gdje sadržavamo jemo i spimo, zraka mor mo obnoviti. Obnovimo, prefriskamo zraka tako, da vrata i obloke odpremo, te je odprto držimo, i tim duže, s čim su menjše sobe i čim njih više u nutri stanuje. Ovo zovemo prezračenje ili luftanje S prezračenem dovadjamo čisti zrak u sobu.

Sobe se za mrzle letne dobe kuriti moraju; tim se brinemo zato, do nam bude zrak prema potrebi našega tela dovoljno topel, znutra se kureče peći providjene su podjedno za prezračenje sobe, ar obtopljeni zrak buduć laglji od mrzloga, neprestano se van giblje, a mrzli pak unutra, ravno zbog toga su znutra se kureče peći bol e svrhi, odgovarajuće, nego zvana se kureče.

Željezna peć — izuzemsi novog ustrojenja lijane peći, — zločesta je ar se zvanredno naglo usija, pa zatim naglo o hladni.

Za uzdržanje zdrav a bolje su zemljene peći ar jednaku topliju davaju najbolje su pak kaudalene, koje sobu podjedno prezračuju.

KAJ JE NOVOGA?

Poziv na predplatu.

Pokehdob se je pričelo novo ljeto, slobodni smo poštvane naše predplatnike uljudno zamoliti, da izvolye predplatu za ljeto 1895. obnoviti i vsikak čim prvije, da se redovito, neprekinuto odpremanje novinah »Medjimurje — Muraköz« uzmogne za dalje vurediti. Predplata, molimo, nek nam se izvoli pripošiljati samo poštanskimi naputnicami, koje su za to najshodneše, samo treba, da se na njih točno označi adresa predplatnika

Cena novinam »Medjimurje — Muraköz« ostaje i za ljeto 1895. nepremenjena i to: Na čelo ljeto 4 forinta. Na pol ljeta 2 forinta. Na fertalj ljeta 1 forinta.

Naplate vladarom

Naplata ili civilna lista prezeša francezke republike iznosi šest sto jezer kruna na godinu Socijaliste zahtevali su, da se pomenjša na 400 000 krunah. Izvestitelj proračuna odbio je prelog i pokedob je spomenul, kak je cesar Napoleon III. u ime civilne liste smel, dobival 25 milijuna frana, priobõl je saboru popis civilnih listah (plaće) evropskih dvorova.

Vu Englezkoj civilna lista iznosi 15 milijuna franka; vu Pruzkoj 19 milijuna; car njemački kakti takov nema civilne liste; vu Bavarskoje 7 milijuna; vu Brunšigu i H-senu milijun i pol; vu Virtembergu 3 milijuna; vu Belgiji 4 milijuna i pol; vu Španjolskoj 9 milijuna vu Austro-Magjarskoj 52 i pol milijuna, vu Italiji 15 milijuna; vu Danskoj 1 ipol milijuna; vu Grčkoj 1 milijun 325.000.

Kuliko se vu Austriji popuši ousana.

Da pušači vu Austriji vno go za duhan trošju, i to od ljeta do ljeta više vidi se iz orsačkoga proračuna za zemlje, zastupane vu careviuskomu veću na leto 1895. Po ovomu proračuna prodalo se duhana ljeta 1888. za 77,647.976 forinti, ljeta 1889 za 1,925.922 for., ljeta 1890 još za 1,874.440 for. više, ljeta 1891 i opet za 1,469.030 for. više, vu ljetu 1892. nahadjamo opet 1,225 084 for. više, a ljeta 1893. prodalo se dapače za 2,109 585 for. više, nego prvešega ljeta. Računa se, da se bude 1895, leta prodalo duhana za 8,868.700 for.

Stroski za uredjenje rëkah vu Magjarsko i Horvatskoj.

Ovi stroški iznosili su glasom izkaza magjarskog ministra poljodjelstva od lje 1867. do 1893, skupa 62,451,369 for. Od te svote odpada na reguliranje Dunava 32,000 000 for., Tise 20,000.000 for.; Kõrõsa 5 000.000 for., Drave 1,800.000 for., Save 586 267 forinti.

Kovanje penez vu našem orsagu.

Tečajem ljeta 1895. imadu se izkovati, 100 milijuna krunah vu zlatu na račun orsaga 20 milijunah krunah vu zlatu na račun osebnika 15 milijuna krunah vu srebru na račun orsaga 14,556.200 krune nikelskog novca i milijun brunčenoga novca. — Vse skupa kovanje penez iznašalo bude po tom: 150,556.000 krunah prama 93,943.000 krunah vu godini 1894.

Naobrazba pučka vu Španjolskoj.

Iz izaešća, kaj ga je izdalo geografsko

Kad već itak dalje nevide od nosa. — —
Ali nekog posla ipak doma rade,
Evo! Čujte kakvog, svaki neka znađe:

* * *

Jedna črlenjom farba bliedo lice
Druga pako modre črleni ustaice.
Ova pred oblokom mora ciel dan biti,
Ona nos i usta svakom izmeriti.
Rukavice svaka do lakta navleče,
Da joj sunce bielu kožu neopče
Mrežu preko glave, da pokrije lice,
Kak da ide lovit u Muru ribice.
Pri tom sve se čude, kak to more biti,
Da se šad mladiči nečuju ženi? —
I ja isto mislim, pak vičem: Mladiči!
Kaj vi nečujete, kak javču dekl ču?
Hajdemo se ženit, već je zadnje vrijeme,
Danas ili zutra nosit nam je breme.
Ali badav vćem, nitko slušat neće,
Nego skoro svaki samo skrene pleče.
Zakaj pak tak rade, ja ču vam povedat,
Ak čete me samo mirnim okom gledat
Ja na kratko velim, koja mnogo zbra.
Keso ču doživit svog svatbenog pira! —

Komaj pucka zvrši godinu desetu,
Već mladi e ima sve u svom rešetu,
Kajti u dvanajstom daje već znamenja
Duboko uzdiše, lica farba mjenja.
Kad pak dojde vrijeme, da bi zamuž išla,
Onda ona svašta i kaj kaj primišlja,
I ak ju za ženu tko misli uzeti,
Tad se kakti jančec ona preseneti.
Otmah pričme zbirat, koj će biti bolji,
Premda su joj riedki po njezinoj volji.
Jeden nij' plemenit, toga vzeti neće,
S drugim — jer nij' bogat — neće dielit sreće.
Ov nij' liepo zrašćen ili nij' po modi,
A tretji kak mulec, vrlj, da viek hodi.
Četvrti pak nejma strelovite oči
I zato ga vzeti — veli — nije moći. —
U tom zebiranju pucki lieta projdu,
Dok ju i mladiči konačno mimojdu.
Jer kada dievojka jedan krat ostari,
Bogme, onda za nju utko već nemari.
Onda nit staroga nemre već dobiti,
Mladič pak se neda više uloviti
Ovak mnoga pucka sudbinu oplače,
Jerbo nedoživi zaručne pogače.

I statističko društvo vu Madridu, proizhadja-
da od sedemnajst milijunah španjolskih žite-
ljah ima ih preko jedenast milijunah koji
niti čitati ni pisatireznažu.

Zivot ljudski.

Na jedno ljeto vumre na vsem svētu do
33 milijunah ljudih. Po tom vumira ih na
dan 91,554, — vsaku vuru 3730, a vsako
minutu 62, — anda skorom na vsaki kucaj srca
vumre po jedan čovek. Poprečno živi čovek
30 ljet. Fertalji ljudi vumre prvije, nego na-
vrši sedmo ljeto polovica ljudih vumre sa
17 ljetima, ili još nekaj raneše. Od 10.000
ljudi samo jeden doživí 100 ljet, od 500
samo jeden 90, a od 100 samo jeden 60 ljet.

Pravdaš.

Nezdavnja je jeden gospon vu Berlinu
dobil po pošti jednoga feniga, ter ga nije
hotel primiti, ar je ne bila plaćena poštarina
od pet fenigov. Ov gospon je jeden krčmar,
od nature već svadljivec i pravdaš, ter je
opet potreboval od svoga protivnika jednoga
feniga. Vezda su već narasli sudbeni stroški
do 200 krunah, i to zbog jednoga feniga —
koj je manje vrđen od našega krajcara —
kaj ga on gospon ostal dužen krčmaru pri
plaćanju računa.

I naši bi nekoji medjimurđani znali po-
vesti, kak su nastali silni šikalski i sudbeni
stroški, zaradi male kakve stvari (kak je na
priliku bila pred nekim vremenom vu Priloku
velika pravda zbog male sekirice). Bolje se
pomiriti i naravnati sa susedom, nego li se
pravdati za kakvo god malu stvar.

Čudna navada.

Vu jednom malom selcu Dalmacije bila
je navada, da je mladoženja po zdavanju svoju
zaručnicu po zubih pljusnul i na to rekel:
„Tak ti bude kad me razrđiš“, a sa tim ju
je kušnul i rekel: „A tak pak ti bude, dok
budeš dobra.“

Jedna devojka iz primorja bila je tak
srećna, da je posla zamuž za jednog dečka
iz rećenog selca. Zdavanju je bilo obavljeno
vu primorje, a mladoženja misleći, da je i
tu takova navada, lupil je po zdavanju svoju
mladu ženu po zubih, a ova začudjena na tom
čudnom baratanju svojega mladoženje, stupila
je jeleu koračaj nazad i povrnula mu kaj
je igda mogla jako pljuskju govoreći: „Im
sam ni ja né zmržnjena.“

Od toga vremena prestala je ta navada
pljuskanja taki po zdavanju, nego se rabi
istom nekoliko tjednov kesneše po barometru
ljubavi.

Kratke novosti.

Svim našim poš. čitateljem želimo,
sreću, mir i božji blagoslov na tem mladom
letu! — Lázckovich Tamás poljodjelavec iz
Turcijasce, suradnik naših novin, koj je za
pak medjimurski lépe popevke pisal, vumrl
je 28-ga decembra vu 49-tom l-tu svoga
života. Naj počiva vu mirol — Stainauer
András sv.-mártovski notariuš so je vu Va-
rešđu 24-ga decembra strelil. Občinski i drugi
penezi su falili nesrećoog šlovecku.

Dobre žepne i stene vure za fal čenu
moći dobiti pri Pollak Bernatu vurar vu
Čakovcu (Pijac, Sparkassa). Pri njem se
uzimlju vure takaj za „popravek za fal
čenu:

Gospon Miško.

Salá.

Napisal: Glád Ferencz.

Nekak već vu kesno jesen lani, poručil
(pisal mu vu obće nije nigdar) je sin Miško
vojemu otcu Andrašu Hapáku, da bu došel
„na ferlap“ na nekoliko dana, da vidi, kaj
se dela domaj. Zbog toga nastalo je veliko
veselje vu hizi Andraševoj. A kak i nebi!
Miško mu je bil najstareši, a po tom i naj-
dragše dēte, jedini sin, a već ga nisu videli
punih puncatih četiri ljet. Nje to šala né
videti rodjenog svojega deteta četiri ljeta!

Bil je Miško vu Fiumi financijalni stra-
žan, ili kak medjimurci vele „financ“.

Ovaj dan, kad je Miško imal dimo pris-
peti, zbnula i nemirna postala vsa Andrašova
hiža. Osobito Andrašova žena, a Miškova
mati, Kata nije mogla nigdi mira najti:
bežala je sim, bežala je tam, da pripraví
da podspravi ono, samo da Miška kaj ljepše
dočeka. Tu se pere, mete, kuha, peče, pri-
pravlja se borme kak da je božič ili kak da
bi dosel vu hizu general. Ali je vse nek i
general, im je njezino dēte!

Starica je kak da bi se pomladila.

— Glej, glej, kak ti ona skače, gah!
se je videći ženu kak zurno, sve pospravlja
po hizi, kak kakva mlada devojka dvajstí
ljet stara.

— Muči stari! odgovarjala je Kata,
muči, pak se veseli, mrti ti sin kaj douese,
ako nikaj drugo, tak barem pipu i duhana.

— Hoće, neće, meni je vsejedno, samo
nek on meni dojde zdrav i vesel: rekel je
Andraš. Zame je dobra i ova lulica, koju
sam si sam zmajstroval. Bar nije kvar, ako
oj se kaj pripeti, kad ju ti pak vu zapeček
bitiš. A i duhana naleti nevěk po koja lula.
A ako nega duhana, ima dosti lstva na viš-
nji i kore na drēneku.

Na isti način veselile su se Miškove sestre,
dvē devojke kak srne, a obedve već za zamuš.
Njih je osobito veselilo, gda su pomislile,
kak nje bu brat vlovil i nedelju žnjimí plesal,
da bude milota pogledati. Juh! To bu nekaj!
Vse svēt nas bu gledal!

Vsaki svoje misli, a već se i noć pri-
meknula, a Miške još néga.

Već su se pobojali, da nebude niti došel.
Vsi su bili kakti na ognju, a osobito puče
Vsaki čas koja bežala na put, da poslušá.
Jeli se čuju kola. Ali česa néga—néga ga.

Stopram vu tamnoj noći, kad su se već
i zvēzde bile razispale po nebu a stara Kata
počela se već i plakati, boje i se, jeli se nije
Miški pripetilo; ali na jenkrat su začuli, da
su kola pred hizom stala.

— Eto ga! vsi su na jenkrat zaviknuli.

Nisu znali, gdo bude prveši zagrlil Miška,
koji je medtimga već bil skočil iz kola,
pak se prešetal pred hižom, ar se je zdron-
cal pošteno čeli den na kolih

Prvi ga poprijel otec. Mati, gda ga
opazila, plakala se je od veselá. Sestre pak,
kak da bi se štramovale iziti pred brata, stale
su malo dalje, pak su gledalo brate.

— Im sestra, naš je Miško „oficr“ a
né „financ“ rekla je jedna sestra drugoj i
potegnula za rukav. Glej ima oficrsku opravu,
a i sabiju ima, samo mu se nesvėti kak pri
Ferki strica Marka. (Ov je Ferko bil sin
njihovoga suseda Marka. Za onih prvešh-
dnevov iz-kolal se je na lehkom pak je do
tiral do oficra.)

Servus, servus, fater! vikal je Miško,
hoće se osloboditi od grljenja otcovoga. —
Bigec? Gut? A?

— Vo is muter? A, muter, vas is dir?
rekel je za tem, gda se je smeknul otcu,
a videl je mater, kak se plače.

Srećna mati objimala je sina, pak ga
počela grliti i kušuvati, mislił bi, da ga bu
zadušila, plaćeó i smejuó vu jeden mah.

— Vi sin vester? Šau, šau! Bigec
klaine?

— Gledi ti mojega Mišku! govoril je
otec veselo gledeć sina, dok se grlił s mate-
rom i sestrama. Gdo bi rekel, da bu iz njega
ovakov čověk! Am pak naj bu, naj je i vu
našem gaju izrasla drenoza batina!

A da si ti njega, prijatelj videl, kad je
četiri letmi odišel iz doma, borme, nebi poz-
nal obrnul se je Andraš k foringašu, koji
namétal šeno pred konje. Onda nije bil drugo
šipek: tenek, slab, golobard, a glej ga vezda!
A glej ga vezda! Jeder, širok, jaki zamua-
tačil se, — ali borme je i mene prezigel!

— Pak kaj je Miško? A? Zapital je
Mišku, kad se je sa sestrama izkušoval!

A, s, kame, vteknul je svoju vu Andra-
ševu reć foringaš, zahman ga pitaš; nezna
ti on horvatski. Od jutra pak evo do vezda
nije zmenom niti reć pregovoril. Kaj češ,
govoril ja njemu, a govoril mojemu ridjnu,
vse jedno.

— Kaj? Oceril se Andraš na foringaša.
Ej Miško, jeli čuješ kaj veli ov tvoj kočijaš?
obrnul se nato k Miški, misleći, da se kočij-
jaš norca dela i sali.

— Vas? obrnul se Miško.

— Im evo ov kočijaš veli, da ti neznaš
horvatski. Dajder mu reći, da laže.

— Niks kroatis! odrezal je Miška.

Kaaaj? nategnul se Andraš; zaskiljil;
nagnul se k sinu, toboža da ga bolje čuje.

— Non kapišo! rekel je nato Miško i
obrnol se.

— Oho, začudil se Andraš. To so veli
toliko, koliko: Ja neznam, kaj govoriš. Je-
borme je! Nisam ni ja zahman se klatil po
Italiji a da nebi barem znal, kaj; to zua-
menuje.

— Ali to nemre biti! Vi obedve lažete,
hoćete, dogovorili ste se, da se malo snami
našalite.

Nikak se Andrašu ne da verovati.

— E pak dobro, veruj, ako hoćeš, a
ko nećeš, eto ti sina, pak govori žnjim, oceril
se kočijaš, kaj mu Andraš neće verovat.

Andraš počme opet, da govori sa sinom,
ali sin samo je skretal ramen: nerazme,
pak kaj češ mu.

— O vraše, vu svoj selo! naljuti se
napokon Andraš. Pak veli kaj se nebi čověk
ljutil. Moj sinko, zakolji se noćtom! Kaj
bi is'om od tebe bilo da si se potucal, kud
sam se ja potucal, pak poglej mene, nisem
ni jedne svoje reći zaboravil. No to biude
ljepo, došel je sin dimo, a nezna govortti,
spominati se sa svojimi roditelji. E, brate,
onda nisi a takim računom trebal ni dimo
dojti.

Mati medtimga opet je vudila na
plać, a pucam nikak nije islo vu glava to,
da bi gdo mogel svoj jezik zaboraviti

Keliko su se veselili njegovomu dohodku,
pak glej vezda!

— To ti je isto kak da imaš Nemca vu
hizi: sede si poleg tebe, a niti kaj zamrma,
niti govori; to rjemu govori, govori kameni!
govoril je Andraš vu srditosti. Vu ostalom
ja nemarám. Žena, eto ti sina, pak delaj
žnjim, kaj hoćeš. Ju se ne'em mēšati vu
vaše posie. Prijatelj, hajde ti zmenom, pak
budemo nekaj alabrknuli; znam, da si gla-
den. A on, kak mu je volja, Rekel je to
Andraš kočijašu, a ov pak je komaj čekal.

(Drugi put dalje.)

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni urednik
GLÁDFERENCZ

Kérvénye Máté András és neje Medvár Ilona m.-csányi lakosoknak az 5884/1k. 93 sz. a. elendelt önkéntes árverés megtartása újabb határnap kitűzése iránt. — Végzés. — A kérelemnek hely adottk, ezen kérvény költéségei 4 frt 01 krban állapítottak meg Csesznák József ügyvéd észére, saját felől ellenében. Együttal kibocsátatik a következő

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság, Máté András és neje Medvár Ilona m.-csányi lakosok kérelmének közhírré teszi, miszerint a n.-gyanizvai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbíróság) területén fekvő, a m.-csányi 199. sz. tjkvben AI 2064 hrsz. a. foglalt ingatlanból kérelmezők nevén álló jutalék 44 frt a 899 sztkvben A+4329 hrsz. a. foglalt, u. ezek nevén álló jutalék 44 frt a 987. sz. tjkvben AX 3233 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. ezek nevén álló jutalék 22 frt a 2222 sz. tjkvben AI 1464, 2069 és 1462 hrsz. a. foglalt ingatlanokból u. ezeket illető jutalék 115 frt; a 2235 sz. tjkvben AX3231 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. ezek nevén álló jutalék 19 frt az u. e. tjkvben AX3237 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. ezek nevén álló jutalék 8 frt; a 2583 sztkvben AI 2034, 2057 és 2056 hrsz. a. foglalt ingatlanokból u. ezek nevén álló jutalék 79 frt; a 2650 sztkvben A+2047 hrsz. a. foglalt ingatlanból u. ezek nevén álló jutalék 09 frt és végül a 74 sztkvben

AI alatt felvett ingatlanok után járó aránylagos legelő és erdő illetményből u. ezek nevén álló jutalék 5 frt becsértékben

1895. évi január hó 30. napján délelőtt 9 órákor Mura-Csány közég házánál Oszesznák József ügyvéd perlaki lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatik fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még — pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedőtől számított 15 nap alatt, a másodikat ugy attól 30 nap alatt a harmadikat ugyan attól 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokatok szerint lefizetni Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg a megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbíróság tkvi. osztályánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság. Perlakon, 1894. nov. 30. 644.

6195 1894. tk

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gorcsánecz János mikófi lakos végrehajtó-

nak, Kodba József mura szerdahelyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 81 frt tdkp. követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő mura-szerdahelyi 739 tkv. 962 hrsz. a. 26 fitra 1186/3 hrsz. a. 28 frt, 1258/6 hrsz. a. 80 frt 1712/3 hrsz. a. 12 frt, 2057/2 hrsz. a. 5 fitra, a mura szerdahelyi 745 tkben 1761 hrsz. a. 55 frt, 1778 hrsz. a. 63 frt, és 1848 hrsz. a. 37 fitra megbecsült ingatlanra ez utóbbi 3 ingatlan egészben az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1895. évi január hó 28-ik napján d. e. 10 órákor

a mura-szerdahelyi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10% -át vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jeizett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság. 645 1—1

Csáktornyan, 1894. december 18.án.

Magyar, német, francia és angol képekkel ékített

MUNKÁK.

Kő-, aczél s réznyomatu díszművek.

Magyar, német, francia és angol

REMEKIRÓK MŰVEI.

*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent költött és kötetlen könyveknek legdúsabban fölszerelt raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdett könyveknek leggyorsabb és árfölemelés nélküli megszerzéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek, atlaszok, földabroszok, tervrajzok, föld és eggbömbök.

Imé- és ájtatossági könyvek

egyszerűen és legékebben kötve a legzadagabb választékban.

Mintakönyvek s rajzok

NŐIMUNKÁKHOZ

*

A „MURAKÖZ” tarsadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTESZETE

Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

Sztárak.

IFJUSÁGI IRATOK KÉPESKÖNYVEK minden kor és nem számára, minden nyelven, a legdúsabb választékban.

ISKOLAI ÉS OKTATÁSI könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK.

zsebkönyvek.

*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés raktárában megtekintés végett készen állanak s kívánatra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb készséggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyorsasággal teljesítetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtatik: minden bel és külföldi folyóiratok, napi és

DIVATLAPOKRA a szállítás mind helyben, mind vidékre a leggyorsabban eszközöltetik.

*

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a belatnczi takarékpénztár végrehajtónak, Makovecz Lőrincz végfalui lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a kielégítési árverés 92 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő végfalui 35 tkv. 53 h. sz. a. ingatlan 175 frt, ugyanitt 60 h. sz. a. ingatlan 165 frt és ugyanitt 127 h. sz. a. ingatlan 371 t. kikiáltási árban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrenjelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1895 évi január hó 21 én d. s. 10 órakor.

a végfalusi közégbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlan becsárának 107.-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelet igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: I.X. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvihatóság.

Csáktornyan, 1894. évi nov. hó 11-én.

643

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család házi barátja.

Közkezdveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s emellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a női tanácsadója és szellemi titkára A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint. —

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mullattató apró-ágokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hatilap.

A képek a legelső művészek esztétikájának köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái, így az 1805-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmar és társa” regény Beniczkyé Bajza Lenkétől, „Ujév” költemény Ábrányi Emiltől, „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól, „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól, „A sötét világ” Tolnay Lajostól, „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól, „Az álom” G. Diószeghy Mórtól, „Báti után” Mészáros Sandortól, „Az időrdi” szatira Jambor Lajostól, „A szép színész” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című divat- s „Regény”-melléklettel együtt

| | | | | | | | | | |
|-------------|---|---|---|---|---|---|-----|---|-----|
| Egész évre | — | — | — | — | — | 6 | frt | — | kr. |
| Fel évre | — | — | — | — | — | 3 | ” | — | ” |
| Negyed évre | — | — | — | — | — | 1 | ” | — | ” |

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legolcsóbb levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki az egész évre való hat frtnyi előfizetési összeget 80 frt csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk, a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésül jelöl és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyed-évi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

629 3 - 6

Budapest Vadász utca, 14. sz. saját házában

HIRDETMÉNY.

Bottornya és vidékének önszegélyző szövetkezete

1895. január hó 14-én d. u. 3 órakor tartja

I-ső évi rendes közgyűlését

Bottornyan, a szövetkezet helyiségében, melyre a t. tagok ezennel meghívatnak.

Tárgysorozat:

1. A zárszámadások megvizsgálása.
2. Felmentvény megadása.
3. Az alapszabályok némely §-ának módosítása
4. Esetleges indítványok.

Bottornya, 1894. december 28.

642 2 2

Az igazgatóság

Ajándéktárgyak nagy választékban

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,

Főter, az új takarékpénztár épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA,

arany, ezüst- és chinai ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jóállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.